

ODBOR REGIONÁLNÍHO ROZVOJE, ÚZEMNÍHO
PLÁNOVÁNÍ A STAVEBNÍHO ŘÁDU
ODDĚLENÍ STAVEBNÍHO ŘÁDUč. j.: KUJCK 68121/2018
č. spis: OREG/50737/2018/luam

datum: 11. 6. 2018

vyřizuje: Ing. Lucie Ambrožová

telefon: 386 720 209

V E Ř E J N Á V Y H L Á Š K A

R O Z H O D N U T Í

Výroková část:

Krajský úřad – Jihočeský kraj, odbor regionálního rozvoje, územního plánování, stavebního řádu a investic (od 1. 1. 2018 odbor regionálního rozvoje, územního plánování a stavebního řádu), jako správní orgán příslušný podle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a § 89 odst. 1 a § 178 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, obdržel dne 16. 11. 2016 odvolání, která mu předal Magistrát města České Budějovice, stavební úřad. Toto odvolání podali účastníci řízení

Roman Davídek, trvale pobytem Košická 1319, 356 01 Sokolov
Miloš Čermák, trvale pobytem nám. Svornosti 1, Vnitřní Město, 381 01 Český Krumlov
Ing. Miroslav Čermák, trvale pobytem Plečnickova 918, 149 00 Praha 4 - Šeberov
všichni v zast. JUDr. Josefem Šírkem, advokátem, se sídlem Dr. Bureše 1, České Budějovice 2, 370 05 České Budějovice

proti rozhodnutí Magistrátu města České Budějovice, stavebního úřadu, ze dne 15. 8. 2016 Č.j.: SU/7041/2014-78, Zn: SU/7041/2014 Bd, kterým nebylo s odkazem na ust. § 129 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění předpisů účinných do 31. 12. 2012 (dále jen „stavební zákon“), nařízeno odstranit stavbu

„VTL Plynovod Nové Vráto – Jivno“

na pozemcích parc. č. 296/13, 296/16, 296/36, 298/2, 300, 301, 302/3, 302/6, 303/9, 303/33, 305/2, 305/4, 305/5, 305/7 v katastrálním území Adamov u Českých Budějovic, parc. č. 564/20, 564/23, 569, 575/6, 575/8 v katastrálním území Hůry, parc. č. 3790/8, 3790/17, 3790/21, 3790/22, 3790/33, 3799/6, 3802/2, 3803/1, 3803/5, 3803/6, 3803/7, 3803/8, 3803/9, 3809/1, 3809/2, 4249/15, 4249/31, 4249/40,

4423/1 v katastrálním území Jivno, parc. č. 985/35, 985/37, 993/1, 993/2, 993/3, 993/8, 993/9, 993/10, 993/11, 993/12, 993/15, 993/29, 1002/9, 1002/15, 1002/16, 1004/1, 1004/3, 1004/5, 1005/7, 1005/9, 1005/10, 1005/18, 1007/3, 1007/4, 1007/5, 1007/6, 1008/17, 1008/24, 1009/1, 1009/3, 1016/1, 1016/7, 1017/1, 1017/6, 1017/7, 1017/12, 1017/17, 1017/35, 1017/60, 1023/1, 1023/2, 1023/3, 1023/4, 1023/6, 1025/2, 1025/4, 1025/6, 1025/10, 1025/12, 1025/15, 1028/15, 1028/16, 1028/17, 1028/18, 1028/19, 1028/20, 1028/21, 1028/22, 1028/23, 1028/24, 1028/37, 1028/39, 1082/1, 1082/5, 1082/10 v katastrálním území Rudolfov u Českých Budějovic, parc. č. 268/17, 271/9, 292/1, 292/28, 292/30, 292/31, 292/33, 296/1, 297/1, 297/2, 297/3, 297/9, 297/15, 297/19, 307/11, 307/13, 308/4, 308/5, 308/6, 308/9, 309/4, 309/5, 310/1, 310/11, 310/13, 311/1, 311/3, 312/5 v katastrálním území Vráto, jejímž vlastníkem je E.ON Distribuce, a.s., se sídlem F. A. Gerstnera 2151/6, České Budějovice 7, 370 49 České Budějovice.

Krajský úřad – Jihočeský kraj, odbor regionálního rozvoje, územního plánování a stavebního řádu, přezkoumal napadené rozhodnutí, které vydal Magistrát města České Budějovice, stavební úřad, pod Č.j.: SU/7041/2014-78, Zn: SU/7041/2014 Bd, dne 15. 8. 2016 v rozsahu podle ust. § 89 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů a rozhodl takto:

Rozhodnutí Magistrátu města České Budějovice, stavebního úřadu, Č.j.: SU/7041/2014-78, Zn: SU/7041/2014 Bd, ze dne 15. 8. 2016 se podle ust. § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů,

r u š í

a věc se

v r a c í

k novému projednání orgánu I. stupně.

Účastníci odvolacího řízení podle ust. § 27 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“):

spol. E.ON Distribuce, a.s., IČO 28085400, se sídlem F. A. Gerstnera 2151/6, České Budějovice 7, 370 49 České Budějovice,
v zast. spol. E.ON Česká republika, s. r. o., IČO 25733591, se sídlem České Budějovice 7, F. A. Gerstnera 2151/6, 370 49 České Budějovice

Odůvodnění:

Magistrát města České Budějovice, stavební úřad (dále také „stavební úřad“, popř. „orgán I. stupně“) vydal dne 15. 8. 2016 pod Č.j.: SU/7041/2014-78, Zn: SU/7041/2014 Bd, rozhodnutí, kterým nenařídil odstranit výše uvedenou stavbu. Proti tomuto rozhodnutí podali v zákonné lhůtě odvolání p. Roman Davídek, p. Miloš Čermák a Ing. Miroslav Čermák, všichni v zastoupení advokátem JUDr. Josefem Šírkem (plné moci ze dne 12. 4. 2010, 7. 11. 2013 a 20. 12. 2013 založeny ve spise).

Stavební úřad podle § 86 odst. 2 správního řádu seznámil s podanými odvoláními všechny účastníky, kteří se mohli proti rozhodnutí odvolat, a vyzval je, aby se k nim vyjádřili (Č.j.: SU/7041/2014-88 Zn: SU/7041/2014 Bd, ze dne 20. 9. 2016). Této možnosti využil podáním ze dne 30. 9. 2016 Roman Davídek prostřednictvím svého právního zástupce. Vzhledem k tomu, že stavební úřad neshledal podmínky pro zrušení nebo změnu rozhodnutí podle § 87 správního řádu, předal odvolání spolu se spisovým materiálem odvolacímu správnímu orgánu.

Krajský úřad – Jihočeský kraj, odbor regionálního rozvoje, územního plánování, stavebního řádu a investic (dále také „odvolací orgán“, popř. „krajský úřad“), nejprve posoudil, zda jsou naplněny podmínky řádně podaných odvolání, pokud jde o jejich přípustnost a včasnost. Odvolání byla podána účastníky řízení prostřednictvím jejich právního zástupce, tj. oprávněnými subjekty ve smyslu ustanovení § 81 odst. 1 správního řádu a byla podána včas podle ust. § 83 správního řádu, neboť napadené rozhodnutí bylo jejich zmocněnému zástupci doručeno veřejnou vyhláškou dne 5. 9. 2016 a jejich odvolání podaná tímto jejich zástupcem obdržel Magistrát města České Budějovice dne 19. 8. 2016 (ve

vazbě na § 83 odst. 1 správního řádu platí, že bylo-li odvolání podáno před oznámením rozhodnutí odvolateli, platí, že bylo podáno v první den odvolací lhůty). Odvolání proto byla přípustná a včasná, a tudíž bylo možné o nich rozhodnout jedním ze způsobů uvedených v ust. § 90 správního řádu.

Odvolací orgán dále uvádí, že při přezkumu odvoláními napadeného rozhodnutí postupoval dle znění zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, účinného do 31. 12. 2012, ovšem s přihlédnutím k současné právní úpravě. K 1. 1. 2013 totiž nabyl účinnosti zákon č. 350/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé související zákony, který v Čl. II části první, pod bodem 14 „Přechodná ustanovení“ stanoví, že správní řízení, která nebyla pravomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních právních předpisů. V daném případě tedy bylo nutno postupovat podle zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění účinném do 31. 12. 2012 a příslušných prováděcích předpisů.

Z předloženého spisového materiálu vyplývá:

Dne 21. 7. 1989 bylo na návrh stavebníka – bývalých Jihočeských cihelen, n. p., České Budějovice vydáno tehdejší Městským národním výborem Rudolfov, stavebním úřadem, územní rozhodnutí Čj. Výst. 454/89-Vo dle § 39 zák. č. 50/1976 Sb., v tehdy platném znění, a § 8 vyhl. č. 85/1976 Sb., kterým byla na poz. parc. č. 310/1, 310/2, 305, 307, 308, 309, 311, 312, 314, 315, 316, 392 díl 1 a 2, 271 a 297 díl 1 a 2 v kat. území Vrátov, na poz. parc. č. 296, 298, 299, 300, 301, 302, 303/1, 303/2 a 305 v kat. území Adamov, na poz. parc. č. 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576 a 577 v kat. území Hůry, na poz. parc. č. 993, 996, 997, 998/1, 1002, 1004/1, 1005/1, 1007, 1008, 1009, 1010, 1011, 1012, 1013, 1015, 1016, 1017, 177, 178, 1023, 1024, 1025, 1028/1, 1033, 1038, 1050, 1083, 1004/2, 985/1, 137, 176, 218/1, 218/2, 220, 221, 222, 169/1 a 985/1 v kat. území Rudolfov, na poz. parc. č. 3809, 3805/3, 90/6, 3803/1, 3803/3, 3799/1, 4423 a 4249/1 v kat. území Jivno umístěna stavba „Vysokotlaká přípojka plynu pro Jihočeské cihelny, závod Jivno“. Následně pak Jihočeské cihelny a.s., České Budějovice, požádaly dne 7. 2. 1991 o vydání stavebního povolení na předmětnou stavbu, na jejímž základě vydal Městský úřad Rudolfov, stavební úřad, dne 4. 3. 1991 stavební povolení Čj. Výst. 117/91-Vo podle § 66 zák. č. 50/1976 Sb., v tehdy platném znění, jímž předmětnou stavbu povolil. V textu tohoto stavebního povolení, jeho výroku, je pak vedle shora uvedeného územního rozhodnutí zmíněno, že na stavbu povolovanou tímto stavebním povolením bylo vydáno ještě další územní rozhodnutí, a sice dne 3. 10. 1989 pod Č.j. 1004/89, nicméně jeho kopie se nedochovala. Kolaudace „vysokotlakého plynovodu pro Jihočeské cihelny Jivno“ proběhla v roce 1992 s tím, že kolaudační rozhodnutí, kterým bylo dle § 82 zák. č. 50/1976 Sb., v tehdy platném znění, a § 43 vyhl. č. 85/1976 Sb., povoleno užívání předmětné stavby, bylo vydáno bývalým Městským úřadem Rudolfov, stavebním úřadem, dne 21. 5. 1992 pod Č.j. Výst. 453/92-Kf.

Dne 20. 4. 2010, resp. 22. 4. 2010, obdržel Městský úřad Rudolfov prostřednictvím datové schránky odvolání p. R. Davídka, podané prostřednictvím jeho zmocněného zástupce, které směřovalo proti výše uvedenému stavebnímu povolení, které bylo následně dne 30. 6. 2010 rozhodnutím krajského úřadu č.j.: OREG 21185/2010/luam, č. spis: OREG/18925/2010/luam zamítnuto, coby odvolání opožděné, které nabylo právní moci dne 2. 7. 2010.

Toto rozhodnutí bylo napadeno ze strany p. Romana Davídka správní žalobou, o které rozhodl Krajský soud v Českých Budějovicích svým rozsudkem č.j. 10 A 45/2010 – 46 ze dne 22. 9. 2010 tak, že podanou žalobu zamítl. Na základě kasační stížnosti podané u Nejvyššího správního soudu, byl tento rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích rozsudkem Nejvyššího správního soudu č.j. 5 As 75/2010 – 79 zrušen a věc byla krajskému soudu vrácena k dalšímu řízení. Krajský soud v Českých Budějovicích pak ve vazbě na právní názor vyslovený v rozsudku Nejvyššího správního soudu svým rozsudkem č.j. 10 A 45/2010 – 96 ze dne 31. 5. 2011 shora zmíněné rozhodnutí krajského úřadu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Pokud jde o právní názor, kterým byl v této věci odvolací orgán vázán, pak dle závěru soudu, jelikož nebylo možno v daném případě zcela jednoznačně posoudit, že p. R. Davídek, jakožto opomenutý účastník stavebního řízení měl dostatečnou a účinnou možnost bránit se, jeho odvolání, směřující proti stavebnímu povolení Městského úřadu Rudolfov, stavebního úřadu, Čj. Výst. 117/91 – Vo ze dne 4. 3. 1991 podané dne 22. 4. 2010, nebylo možno kvalifikovat jako odvolání opožděné a bylo nutno o něm věcně rozhodnout. V rámci doplnění spisového materiálu pak toto stavební povolení bylo napadeno ještě odvoláním dalšího opomenutého účastníka stavebního řízení, a sice p. J. Hanuse.

Krajský úřad - Jihočeský kraj, odbor regionálního rozvoje, územního a stavebního řízení a investic, tedy ve vazbě na právní názor Nejvyššího správního soudu, resp. Krajského soudu v Českých Budějovicích, kterými byl odvolací orgán vázán, přezkoumal napadené stavební povolení Čj. Výst. 117/91 – Vo ze dne

4. 3. 1991 v celém rozsahu a v důsledku zjištěných vad pak napadené stavební povolení svým rozhodnutím č.j.: OREG 38382/2011/ambrozova, č. spis: OREG/25678/2011/luam ze dne 6. 2. 2012 zrušil a věc vrátil k novému projednání a rozhodnutí orgánu I. stupně. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 20. 4. 2012.

Jelikož jak stavební zákon účinný do 31. 12. 2006, tak tehdy platná právní úprava nepřípouštěly stavbu již realizovanou projednávat ve stavebním řízení, Městský úřad Rudolfov, odbor výstavby poté, co mu byl spisový materiál vrácen odvolacím orgánem zpět, postupoval v souladu s právním názorem vysloveným nadřízeným správním orgánem dle § 88 odst. 2 stavebního zákona a stavební řízení svým rozhodnutím Č.j.: MěÚ/2482/2012/Wer, Sp. zn.: MěÚ/OV/2350/2011/We ze dne 2. 7. 2012 zastavil s tím, že stavba bude následně projednána postupem podle § 129 stavebního zákona. Právní moc tohoto rozhodnutí byla vyznačena ke dni 23. 10. 2012.

Jelikož bezprostředně poté, co bylo pravomocně zastaveno shora zmíněné stavební řízení, Městský úřad Rudolfov, odbor výstavby, řízení podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona nezahájil, podal dne 22. 11. 2012 zmocněný zástupce p. R. Davidka podnět k zahájení tohoto řízení podle § 42 správního řádu a na základě jeho podnětu k přijetí opatření proti nečinnosti ze dne 21. 11. 2012 přikázal krajský úřad dne 6. 12. 2012 pod č.j.: OREG 30408/2012/luam, č. spis: OREG/30108/2012/luam Městskému úřadu Rudolfov, odboru výstavby, zahájit řízení o nařízení odstranění předmětné stavby, a to ve lhůtě 10 dnů ode dne obdržení tohoto příkazu. Zahájení tohoto řízení bylo Městským úřadem Rudolfov, odborem výstavby, oznámeno jeho účastníkům a dotčeným orgánům pod Č.j.: MěÚ/4744/2012/Wer, Sp. zn.: MěÚ/OV/4721/2012/We, ze dne 6. 12. 2012 (tímto dnem bylo toto řízení také zahájeno, neboť tohoto dne bylo oznámení o zahájení řízení doručeno do datové schránky účastníka řízení dle § 27 odst. 1 správního řádu, resp. jeho zmocněného zástupce). Současně bylo na den 11. 1. 2013 nařízeno ústní jednání spojené s ohledáním „na místě“ s tím, že účastníci řízení mají uplatnit své námítky nejpozději při ústním jednání, dotčené orgány pak v této lhůtě sdělit svá stanoviska. Této možnosti využil dne 4. 1. 2013 zmocněný zástupce p. R. Davidka a dne 9. 1. 2013 pak další účastník řízení Ing. Radek Bumba, kteří požadovali odstranění stavby. Z ústního jednání byl pořízen protokol, ve kterém jsou uvedeny údaje o stavbě, včetně jejího umístění, povolení, kolaudace a následného zrušení stavebního povolení; dále pak obsahuje poučení o možnosti její dodatečné legalizace a přílohou protokolu je pak i další vyjádření p. R. Davidka předané na ústním jednání.

Dne 20. 2. 2013 pak vydal Městský úřad Rudolfov, odboru výstavby, ve věci stávající stavby „VTL přípojka plynu pro Jihočeské cihelny, závod Jivno“ na výše uvedených pozemcích v katastrálním území Adamov u Českých Budějovic, Hůry, Jivno, Rudolfov u Českých Budějovic a Vráto, jejímž vlastníkem je spol. E.ON Distribuce, a.s., zast. spol. E.ON Česká republika, s.r.o., rozhodnutí Č.j.: MěÚ/0673/2013/Wer, Sp.zn.: MěÚ/OV/4721/2012/We, jehož výrokem I. nenařídil vlastníkovu stavby její odstranění, výrokem II. řízení o odstranění stavby zahájené z moci úřední podle § 129 odst. 1 stavebního zákona dne 6. 12. 2012 „Oznámením o zahájení řízení“ č.j. MěÚ/4744/2012/Wer zastavil a vedlejším výrokem III. rozhodl o námítkách účastníků řízení.

Proti tomuto rozhodnutí podal účastník řízení p. R. Davídek v zast. advokáta JUDr. J. Šírka v zákonné lhůtě odvolání s tím, že odvolací orgán pak svým rozhodnutím č. j. KUJCK 64285/2013/OREG, č. spis: OREG/59724/2013/luam ze dne 18. 6. 2014 napadené prvoinstanční rozhodnutí zrušil a věc vrátil orgánu I. stupně k novému projednání.

Toto rozhodnutí odvolacího orgánu nabylo právní moci dne 15. 8. 2013 a následně dne 15. 11. 2013 je napadl účastník řízení p. R. Davidka v zast. advokáta JUDr. J. Šírka správní žalobou. Proto dne 5. 12. 2013 předal Krajský úřad – Jihočeský kraj, odbor regionálního rozvoje, územního plánování, stavebního řádu a investic, pod č.j.: KUJCK 67192/2013/OREG, č. spis: OREG/65688/2013/pama, veškerý spisový materiál I. a II. stupně spolu se stanoviskem k předmětné žalobě Krajskému soudu v Českých Budějovicích. Tato žaloba byla odmítnuta usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích č.j. 10 144/2013 – 43 ze dne 6. 6. 2014 a následně dne 10. 6. 2014 byl krajskému úřadu také vrácen spisový materiál.

Přesto již v průběhu června 2014 JUDr. Šírek, jakožto zmocněný zástupce výše jmenovaných účastníků řízení, vyzýval Městský úřad Rudolfov, odbor výstavby, k zanechání průtahů v řízení. Na tyto výzvy však tento správní orgán reagoval dne 25. 6. 2014 pouze sdělením, že již není správním orgánem I. stupně příslušným k projednání předmětné stavby. V rámci výše zmíněného odvolání p. R. Davidka podaného v roce 2013, byla totiž tímto účastníkem, mimo jiné, vznesena i námitka podjatosti všech pracovníků odboru výstavby Městského úřadu Rudolfov podle § 14 správního řádu, na jejímž základě byly v dané

věci všechny úřední osoby Městského úřadu Rudolfov shledány podjatými (usnesení Č.j.: MěÚ/1240/2013/zv ze dne 10. 4. 2013, které nabylo právní moci dne 11. 5. 2013), krajský úřad svým usnesením č.j.: KUJCK 64285/2013/OREG, č. spis: OREG/59724/2013/luam, ze dne 18. 6. 2014, rozhodl dle § 131 odst. 4 správního řádu o tom, že předmětné řízení, se Městskému úřadu Rudolfov odnímá, neboť není způsobilý věc projednat, a současně pověřil v dané věci dále jednat a rozhodnout v postavení nalézacího správního úřadu Magistrát města České Budějovice.

Dne 26. 6. 2014 podal i proti tomuto usnesení odvolání účastník řízení p. Roman Davídek v zast. advokáta JUDr. Josefa Šírka, které následně na základě výzvy krajského úřadu ještě dne 7. 7. 2014 doplnil. Jelikož však odvolání proti usnesení nemá dle § 76 odst. 5 správního řádu odkladný účinek, byl dne 30. 7. 2014 krajským úřadem předán spisový materiál I. stupně za účelem pokračování v řízení Magistrátu města České Budějovice, stavebnímu úřadu. O výše uvedeném odvolání pak rozhodlo dne 17. 10. 2014 Ministerstvo pro místní rozvoj pod Č.j.: MMR-32502/2014-83/2525 tak, že je zamítl a napadené usnesení potvrdilo. Zmíněné usnesení tak nabylo právní moci dne 4. 11. 2014.

Poté, co byl spisový materiál předán Magistrátu města České Budějovice, stavebnímu úřadu (dále jen „stavební úřad“, popř. „orgán I. stupně“), shromažďoval tento ve vazbě na právní názor vyslovený odvolacím orgánem podklady nezbytné pro rozhodnutí, a sice doklady prokazující, že současným vlastníkem předmětné stavby je skutečně spol. E.ON Distribuce, a.s. a dále současný charakter předmětné stavby. Dne 15. 9. 2014 byl do spisu doplněn notářský zápis č.j. NZ 146/2014, N 171/2014, z 2. 4. 2014, a dále dne 29. 9. 2014 pak vyjádření spol. E.ON Česká republika, s.r.o., Regionální správa ZP ze dne 29. 9. 2014, přičemž pracovníky stavebního úřadu byla dne 30. 9. 2014 provedena rovněž obhlídka stavby, ze které byl pořízen protokol rovněž založený ve spise. Z něj je zřejmé, že byl ohledán stávající stav pozemků v místě uložení VTL plynovodu s tím, že jeho poloha je v terénu jednoznačně patrná vzhledem k umístění orientačních sloupků, tzv. trasírek, v barvě oranžovo – černé. Ve spise jsou pak založeny i situační výkresy v měř. 1 : 2000 a 1 : 5000, zpracované na základě geodetického zaměření trasy VTL plynovodu, ze kterých je zřejmé jeho umístění a rozsah jeho ochranného a bezpečnostního pásma, nicméně kdy byly založeny do spisu, nelze dovodit.

Dne 14. 10. 2014 oznámil stavební úřad pod Zn: SU/7041/2014 Bd pokračování v řízení o odstranění předmětné stavby jeho účastníkům s tím, že jim současně s odkazem na § 36 odst. 3 stanovil 15denní lhůtu od doručení tohoto oznámení, ve které měli možnost seznámit se s novými podklady pro rozhodnutí a případně se k nim i vyjádřit. Toho využil dne 20. 11. 2014 účastník řízení Ing. Pavel Čurda, který nahlédl do spisu a téhož dne pak na stavební úřad podal i své námítky, které následně dne 5. 12. 2014 ještě doplnil.

V průběhu řízení se pak účastníci řízení p. Roman Davídek, Ing. Miroslav Čermák a p. Miloš Čermák prostřednictvím svého právního zástupce obrátili na krajský úřad s žádostí o přijetí opatření proti nečinnosti stavebního řádu v tomto řízení s tím, že nadřízený orgán v rámci své pravomoci vydal dne 11. 2. 2015 pod č.j.: KUJCK 12878/2015/OREG, č. spis: OREG/3929/2015/luam, příkaz k jejímu odstranění, a to v souladu s § 80 odst. 4 písm. a) správního řádu. Následně pak tito účastníci řízení, zast. advokátem JUDr. Josefem Šírkem, podali dne 10. 3. 2015 v této věci i žalobu u Krajského soudu v Českých Budějovicích, kterou však následně poté, co v dané věci orgán I. stupně rozhodl, vzali zpět dne 23. 3. 2015, a proto bylo řízení v dané věci usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích č.j. 10 A 48/2015 – 51 ze dne 7. 4. 2015 zastaveno.

Rozhodnutí v dané věci vydal stavební úřad dne 12. 3. 2015 pod Zn: SU/7041/2014 Bd. Tímto rozhodnutím dle „§ 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona (zák. č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění účinném do 31. 12. 2012) s odkazem na pravomocný rozsudek Nejvyššího správního soudu 5 As 30/2011 – 93 a s přihlédnutím k zákonu č. 350/2012 Sb., kterým se novelizoval zákon č. 186/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon)“ nenařídil předmětnou stavbu odstranit. I proti tomuto rozhodnutí podali účastníci řízení p. Roman Davídek, Ing. Miroslav Čermák a p. Miloš Čermák, všichni v zast. advokáta JUDr. Josefa Šírka v zákonné lhůtě odvolání s tím, že v odvolacím řízení krajský úřad svým rozhodnutím č.j.: KUJCK 63543/2015/OREG, č. spis: OREG/51078/2015/luam, ze dne 21. 8. 2015 i toto prvoinstanční rozhodnutí zrušil a věc vrátil k novému projednání orgánu I. stupně. Důvodem pro tento postup byly tentokrát především vady ohledně vymezení okruhu účastníků řízení, způsob aplikace § 36 odst. 3 správního řádu, pochybení ve výčtu stavbou dotčených pozemků a vypořádání námitek účastníků řízení v odůvodnění napadeného rozhodnutí.

Stavební úřad obdržel navrácený spisový materiál, spolu s oznámením o právní moci rozhodnutí o odvolání, dne 6. 10. 2015. Při verifikaci vymezení účastníků řízení stavební úřad v registru osob zjistil úmrtí vlastníka stavbou dotčeného pozemku parc. č. 1007/5 v katastrálním území Rudolfov u Českých

Budějovic, proto opatřením Zn: SU/7041/2014 Bd ze dne 4. 11. 2015 požádal Okresní soud v Českých Budějovicích, aby mu sdělil informace o právních nástupcích zemřelého účastníka. Jelikož tuto skutečnost stavební úřad považoval za předběžnou otázku ve smyslu § 57 správního řádu, usnesením Zn: SU/7041/2014 Bd ze dne 4. 11. 2015 přerušil řízení do doby jejího vyřešení, tzn. do doby, než budou známi právní nástupci zemřelého účastníka řízení.

Dne 9. 11. 2015 podali na stavební úřad účastníci řízení p. Roman Davídek, p. Miloš Čermák, Ing. Miroslav Čermák, v zastoupení právním zástupcem, výzvy k zanechání průtahů v řízení a vydání rozhodnutí ve věci (žádost o přijetí opatření proti nečinnosti stavebního úřadu obdržel dne 8. 11. 2015 i krajský úřad, který však na straně stavebního úřadu nečinnost neshledal – viz jeho sdělení č.j.: KUJCK 87101/2015/OREG, č. spis: ORWEG/83248/2015/luam, ze dne 27. 11. 2015). Kromě uvedených výzev jsou obsahem těchto písemností i vyjádření k předmětnému řízení, které stavební úřad posoudil jako řádně uplatněné námitky. Obdobná podání, od týchž účastníků, obdržel stavební úřad rovněž 2. 9. 2015, tj. před navrácením spisového materiálu odvolacím orgánem.

Dne 18. 11. 2015 se na stavební úřad dostavil zástupce výše uvedených účastníků řízení, JUDr. Josef Šírek, a to za účelem nahlížení do spisu, o čemž byl sepsán protokol.

Dne 19. 11. 2015 podali na stavební úřad ti účastníci řízení prostřednictvím jejich zmocněného zástupce odvolání proti výše citovanému usnesení o přerušení řízení na předběžnou otázku.

Dne 23. 11. 2015 obdržel stavební úřad sdělení Okresního soudu v Českých Budějovicích, ve věci právních nástupců po zemřelém účastníkovi řízení, které zahrnul do okruhu účastníků řízení. Tímto došlo k vyřešení předběžné otázky a odpadl právní důvod pro přerušení řízení. Jelikož odvolání proti usnesení nemá odkladný účinek, stavební úřad písemností Zn: SU/7041/2014 Bd ze dne 25. 11. 2015 oznámil pokračování řízení a vyzval účastníky k seznámení se se shromážděnými podklady pro rozhodnutí ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení této výzvy.

Samostatnou písemností Zn: SU/7041/2014 Bd ze dne 30. 11. 2015 pak stavební úřad vyzval účastníky řízení, aby se vyjádřili k výše uvedeným odvoláním proti usnesení o přerušení řízení, nicméně této možnosti nikdo nevyužil.

Dne 13. 1. 2016 stavební úřad předal krajskému úřadu, spolu s odvoláním příslušnou část spisu k rozhodnutí o odvolání proti usnesení o přerušení řízení na předběžnou otázku. Krajský úřad o odvolání rozhodl dne 5. 2. 2016 rozhodnutím č.j.: KUJCK 21338/2016, č. spis: OREG/6472/2016/luam, tak, že výrokem upravil výčet pozemků dotčených předmětnou stavbou VTL plynovodu Nové Vráto – Jivno, ve změnou nedotčených částí napadené usnesení stavebního úřadu ze dne 4. 11. 2015 potvrdil a odvolání výše uvedených účastníků řízení zamítl. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 24. 2. 2016.

Jelikož v průběhu řízení došlo ke změnám v evidenci pozemků katastru nemovitostí, prostřednictvím zmocněného zástupce vlastníka plynovodu byla stavebnímu úřadu dne 1. 2. 2016 předložena aktualizovaná katastrální mapa se zákresem skutečného stavu (polohy) stavby. Na jejím základě stavební úřad opětovně aktualizoval seznam dotčených pozemků a v návaznosti na to i okruh účastníků řízení.

Dne 17. 2. 2016 obdržel stavební úřad další výzvy k zanechání průtahů v řízení a vydání rozhodnutí ve věci, od účastníků řízení p. Romana Davídka, p. Miloše Čermáka, Ing. Miroslava Čermáka, sepsané jejich právním zástupcem v obsahově totožném znění. Kromě uvedených výzev jsou obsahem těchto písemností i námitky k přerušení řízení na předběžnou otázku, které však byly v dané době již bezpředmětné.

Rovněž dne 17. 2. 2016 obdržel krajský úřad žádost účastníka řízení p. Miloše Čermáka, sepsanou jeho právním zástupcem, o přijetí opatření proti nečinnosti stavebního úřadu ve věci řízení o odstranění předmětné stavby, které usnesením č.j. KUJCK 31372/2016, č. spis: OREG/26051/2016/luam, ze dne 2. 3. 2016 nevyhověl. Zároveň však příkazem č.j. KUJCK 31662/2016, č. spis: OREG/26051/2016/luam, rovněž ze dne 2. 3. 2016 stavebnímu úřadu přikázal, aby ve lhůtě do 12 dnů od doručení příkazu oznámil účastníkům řízení, že byly shromážděny podklady pro rozhodnutí ve věci a bez dalších průtahů ve věci rozhodl.

Následně stavební úřad dne 14. 3. 2016 písemným opatřením Zn: SU/7041/2014 Bd seznámil účastníky řízení s podklady pro vydání rozhodnutí a zároveň je vyzval k uplatnění práva vyjádřit se k nim do 10 dnů ode dne obdržení této výzvy. K tomuto opatření pak stavební úřad obdržel dne 16. 3. 2016 obsahově

totožná vyjádření účastníků Romana Davidka, Miloše Čermáka a Ing. Miroslava Čermáka, podaná prostřednictvím jejich zmocněného zástupce, s přílohami na podporu předkládaných tvrzení.

Po uplynutí lhůty pro vyjádření se dne 26. 4. 2016 na stavební úřad dostavila Radka Bambulová, zplnomocněný zástupce vlastníka stavby, za účelem nahlížení do spisu, což bylo zaznamenáno do protokolu. Dne 29. 4. 2016 stavební úřad od téže osoby obdržel písemnost s předáním důkazních materiálů do předmětného řízení. Vzhledem k tomu, že v tomto řízení nestanoví zákon jinak, jsou účastníci řízení dle § 36 odst. 1 správního řádu oprávněni navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy po celou dobu řízení, a to až do vydání rozhodnutí, přijal stavební úřad předložené písemnosti jako podklad pro vydání rozhodnutí. Předloženým důkazním materiálem byly kopie soudních rozsudků, a sice rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích, Č.j. 7Co 720/2015-416 ze dne 24. 4. 2015 a rozsudku Okresního soudu v Českých Budějovicích Č.j. 23 C 238/2012 – 347 ze dne 12. 1. 2015 ve věci žaloby Romana Davidka proti žalované spol. E.ON Distribuce, a.s. Žalobou se žalobce p. Roman Davídek domáhal vydání bezdůvodného obohacení žalované v důsledku užívání jeho pozemku stavbou vysokotlakého plynovodu bez zákonného věcného břemene.

Dle protokolu ze dne 9. 5. 2016 se na stavební úřad dostavil zástupce odvolatelů JUDr. Šírek, který si po nahlédnutí do spisu pořídil fotodokumentaci jeho dílčích částí. Téhož dne pak byly stavebnímu úřadu doručeny aktualizované plné moci pro rok 2015 a 2016, udělené společností E.ON Česká republika, s. r. o., paní Radce Bambulové. Jelikož přílohy z podání vlastníka stavby ze dne 29. 4. 2016 stavební úřad hodlal použít jako podklady pro vydání rozhodnutí, dne 10. 5. 2016 pod Č.j.: SU/7041/2014-72, Zn: SU/7041/2014 Bd, dal opět účastníkům řízení před vydáním rozhodnutí ve věci možnost seznámit se s podklady pro rozhodnutí a v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu je vyzval k uplatnění práva vyjádřit se k nim ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení tohoto opatření. V závěru opatření pak uvedl, že ukončil fázi dokazování a shromažďování podkladů pro rozhodnutí, když tyto byly shromážděny v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí a po uplynutí lhůty určené pro seznámení s nimi bude ve věci rozhodnuto.

Stavebnímu úřadu bylo dne 15. 5. 2016 doručeno vyjádření p. Romana Davidka, sepsané jeho zmocněným zástupcem, ve kterém byly s odvoláním na návaznost s jeho podáním ze dne 15. 3. 2016 zopakovány a doplněny námitky a stanoviska ohledně nesprávnosti vedeného řízení stavebním úřadem, oprávnění předmětné stavby a jejího vlastnictví. Zároveň jím bylo upozorněno, že výrok výše uvedeného rozsudku krajského soudu (č.j. 7Co 720/2015-416) nemá pro vedené řízení žádný význam a jelikož i úvahy krajského soudu byly nesprávné, byl předmětný rozsudek napaden dne 12. 5. 2015 dovoláním, které nebylo odmítnuto, a proto o něm bude Nejvyšší soud České republiky rozhodovat meritorně.

Rovněž dne 15. 5. 2016 byla krajskému úřadu doručena další žádost p. Romana Davidka, podaná jeho zmocněným zástupcem, o uložení opatření proti nečinnosti stavebního úřadu ve věci řízení o odstranění předmětné stavby. Krajský úřad po ověření stavu tohoto řízení u stavebního úřadu žádosti usnesením č.j.: KUJCK 74138/2016 ze dne 27. 5. 2016 nevyhověl, neboť nečinnost stavebního úřadu zjištěna nebyla.

Před vydáním rozhodnutí ve věci stavební úřad ještě dne 4. 8. 2016 obdržel od účastníků řízení Romana Davidka, Miloše Čermáka a Ing. Miroslava Čermáka, všichni v zastoupení JUDr. Josefem Šírkem, další doplňující podání k dříve uplatněným námitkám, a to s názorem na účelovost postupu stavebního úřadu a způsob vedení správního řízení, otázky vzniku věcných břemen, délky vedeného řízení a jeho průtahů. Svá podání doplnili tito účastníci ještě dne 9. 8. 2016 o přílohu rozsudku Nejvyššího soudu České republiky č.j.: 28 Cdo 2849/2015-461 ze dne 4. 7. 2016, kterým byl výše uvedený rozsudek krajského soudu zrušen a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení. Rozsudek byl zrušen na základě výše zmíněného dovolání, jehož přípustnost byla shledána v řešení otázky vzniku věcného břemene umístění a provozování plynovodu na cizím pozemku, neboť zde se odvolací soud odchýlil od ustálené judikatury Nejvyššího soudu. Jelikož v dalších uplatněných námitkách Nejvyšší soud nepodrobil přezkumu otázku vlastnictví předmětné stavby, stavební úřad v těchto otázkách nadále využil dedukce výše uvedeného rozsudku krajského soudu a ztotožnil se s jeho závěrem, že otázka vlastnictví předmětné stavby je považována za jednoznačně vyřešenou. Co se týče existence práva postavit stavbu na cizím pozemku (práva věcného břemene), pak tuto stavební úřad ve shodě s názorem odvolacího orgánu považoval v tomto řízení zahájeném z moci úřední za bezpředmětnou. Výše uvedená podání byla opět dle jejich obsahu posouzena jako uplatněné námitky a stavební úřad se s nimi proto vypořádal v rámci odůvodnění svého rozhodnutí.

Rozhodnutí ve věci pak bylo stavebním úřadem vydáno dne 15. 8. 2016 pod Č.j.: SU/7041/2014-78, Zn: SU/7041/2014 Bd. Tímto rozhodnutím stavební úřad dle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona (zák.

č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění účinném do 31. 12. 2012) nenařídil odstranit stavbu „VTL plynovodu Nové Vráto – Jivno“ na pozemcích parc. č. 296/13, 296/16, 296/36, 298/2, 300, 301, 302/3, 302/6, 303/9, 303/33, 305/2, 305/4, 305/5, 305/7 v katastrálním území Adamov u Českých Budějovic, parc. č. 564/20, 564/23, 569, 575/6, 575/8 v katastrálním území Hůry, parc. č. 3790/8, 3790/17, 3790/21, 3790/22, 3790/33, 3799/6, 3802/2, 3803/1, 3803/5, 3803/6, 3803/7, 3803/8, 3803/9, 3809/1, 3809/2, 4249/15, 4249/31, 4249/40, 4423/1 v katastrálním území Jivno, parc. č. 985/35, 985/37, 993/1, 993/2, 993/3, 993/8, 993/9, 993/10, 993/11, 993/12, 993/15, 993/29, 1002/9, 1002/15, 1002/16, 1004/1, 1004/3, 1004/5, 1005/7, 1005/9, 1005/10, 1005/18, 1007/3, 1007/4, 1007/5, 1007/6, 1008/17, 1008/24, 1009/1, 1009/3, 1016/1, 1016/7, 1017/1, 1017/6, 1017/7, 1017/12, 1017/17, 1017/35, 1017/60, 1023/1, 1023/2, 1023/3, 1023/4, 1023/6, 1025/2, 1025/4, 1025/6, 1025/10, 1025/12, 1025/15, 1028/15, 1028/16, 1028/17, 1028/18, 1028/19, 1028/20, 1028/21, 1028/22, 1028/23, 1028/24, 1028/37, 1028/39, 1082/1, 1082/5, 1082/10 v katastrálním území Rudolfovo u Českých Budějovic, parc. č. 268/17, 271/9, 292/1, 292/28, 292/30, 292/31, 292/33, 296/1, 297/1, 297/2, 297/3, 297/9, 297/15, 297/19, 307/11, 307/13, 308/4, 308/5, 308/6, 308/9, 309/4, 309/5, 310/1, 310/11, 310/13, 311/1, 311/3, 312/5 v katastrálním území Vráto, jejímž vlastníkem je E.ON Distribuce, a.s. V části odůvodnění pak stavební úřad uvedl výčet rozhodnutí týkajících se umístění, povolení a užívání předmětné stavby i příslušné judikatury a popsal průběh řízení I. a II. stupně, která ve věci této stavby probíhala poté, co Roman Davídek napadl vydané stavební povolení odvoláním s tím, že stavební řízení pak v návaznosti na výsledek soudního řízení a právní názor krajského úřadu bylo zastaveno a následně bylo v této věci zahájeno řízení o nařízení odstranění stavby, když v důsledku vyloučení všech úředních osob odboru výstavby Městského úřadu Rudolfovo podle § 14 správního řádu došlo následně k delegaci projednání a rozhodnutí dané věci na Magistrát města České Budějovice. Jelikož v průběhu řízení došlo ke změně stavebního zákona, podle jehož ust. § 103 odst. 1 písm. e) bod 6 vedení přepravní nebo distribuční soustavy plynu již nevyžadují ani stavební povolení, ani ohlášení, dospěl stavební úřad k závěru, že pokud pro předmětnou stavbu existuje územní rozhodnutí o jejím umístění i kolaudační rozhodnutí, jsou tato v současné době zcela postačující, aby od 1. 1. 2013, kdy nabyla současná právní úprava účinnosti, nebylo na předmětnou stavbu pohlíženo jako na „černou“ stavbu a její dodatečná legalizace se stala bezpředmětnou. V souladu s právním názorem vysloveným odvolacím orgánem v jeho posledním rozhodnutí ve věci ze dne 21. 8. 2015, se stavební úřad vyvaroval vytýkaných chyb, řádně vyzvedl a aktualizoval okruh účastníků řízení, vyzoomel je o pokračování v řízení a před vydáním rozhodnutí správně aplikoval § 36 odst. 3 správního řádu.

I proti tomuto rozhodnutí byla pak účastníky řízení Romanem Davídkem, Milošem Čermákem a Ing. Miroslavem Čermákem, všichni zast. advokátem JUDr. Josefem Šírkem podána odvolání, která orgán I. stupně předložil spolu se spisovým materiálem a svým stanoviskem odvolacímu orgánu. Ještě před tímto úkonem přítomný zmocněný zástupce odvolatelů podáním ze dne 25. 10. 2016 již zcela bezdůvodně upozorňoval na nečinnost správního orgánu II. stupně (lhůta pro rozhodnutí odvolacího orgánu ještě nepočala ani běžet). V odvolacím řízení pak krajský úřad svým rozhodnutím č.j.: KUJCK 1178/2017, č. spis: OREG/149399/2016/jaho, ze dne 13. 1. 2016 (správně 13. 1. 2017) tato podaná odvolání zamítl podle § 90 odst. 5 správního řádu a výše uvedené rozhodnutí stavebního úřadu Č.j.: SU/7041/2017-78, Zn: SU/7041/2014 Bd, ze dne 15. 8. 2016 potvrdil.

Toto rozhodnutí odvolacího orgánu nabylo právní moci dne 28. 1. 2017. Následně dne 9. 2. 2017 vydal odvolací orgán ještě pod č.j.: KUJCK 21484/2017, č. spis: OREG/149399/2016/jaho, opravné usnesení, které nabylo právní moci dne 14. 3. 2017.

Pravomocné rozhodnutí odvolacího orgánu, bylo následně napadeno ze strany všech odvolatelů správními žalobami, o kterých rozhodl Krajský soud v Českých Budějovicích svými rozsudky č.j. 50A 9/2017 – 99 ze dne 30. 8. 2017, kterým byla zamítnuta žaloba Romana Davídka, zast. JUDr. Josefem Šírkem, č.j. 50A 10/2017 – 89 ze dne 30. 8. 2017, kterým byla zamítnuta žaloba Ing. Miroslava Čermáka, zast. JUDr. Josefem Šírkem, a č.j. 50A 11/2017 – 85 ze dne 30. 8. 2017, kterým byla zamítnuta žaloba Miloše Čermáka, zast. JUDr. Josefem Šírkem. Tyto rozsudky byly dále napadeny kasačními stížnostmi výše jmenovaných, o kterých rozhodl Nejvyšší správní soud svými rozsudky č.j. 6 As 312/2017 – 98 ze dne 7. 2. 2018 (kasační stížnost Romana Davídka, zast. JUDr. Josefem Šírkem), č.j. 1 As 344/2017 – 54 ze dne 21. 2. 2018 (kasační stížnost Miloše Čermáka, zast. JUDr. Josefem Šírkem) a č.j. 1 As 343/2017 – 45 ze dne 28. 2. 2018 (kasační stížnost Ing. Miroslava Čermáka, zast. JUDr. Josefem Šírkem), a to tak, že shora zmíněné rozsudky Krajského soudu v Českých Budějovicích zrušil a to spolu s rozhodnutím odvolacího orgánu č.j.: KUJCK 1178/2017, č. spis: OREG/149399/2016/jaho, ze dne 13. 1. 2017, kterému věc vrátil k dalšímu řízení.

Pokud jde o právní názor, kterým je v této věci odvolací orgán vázán, pak dle závěrů Nejvyššího správního soudu nebylo možno v daném případě (tedy za situace, kdy zákonodárce výslovně projevil vůli,

aby se správní orgány a soudy řídily v otázce časového působení základním principem, tedy zákazem retroaktivity, přesněji řečeno, kdy výslovně zakázal retroaktivní působení novelizovaného stavebního zákona na ty správní procesy, které byly zahájeny před účinností novely č. 350/2012 Sb.) přiznat této novele retroaktivní účinnost ani v oblasti hmotného práva, jak to učinily správní orgány. Vůli zákonodárce překročit a přechodně ustanovení vyložit zužujícím způsobem nebo je dokonce zredukovat na užší význam, než jaký by odpovídal jeho slovnímu vyjádření, je možné jen ve zcela výjimečných případech, přičemž nic nenasvědčuje tomu, že by se v daném případě o takovýto výjimečný případ, kde by bylo nutno vážit v protikladu stojící právní principy, jednalo. Na první pohled se sice může zdát, že pokud se novelou snížily nároky na adresáty veřejné správy, pak není důvod striktně lpět na zákazu její retroaktivní aplikace, nicméně je nutné přihlídnout i k tomu, že procesy vedoucí k povolení stavby podle stavebního zákona tvoří vzájemně provázaný systém (územní projednání, povolení stavby a povolení jejího užívání), přičemž v každé fázi se vyžadují odlišné doklady, řeší se odlišné otázky a totožný není ani okruh účastníků. Stavební zákon rovněž upravuje i určitou formu koncentrace mezi řízeními, takže ve stavebním řízení nelze uplatňovat námitky, které měly své místo v řízení územním, a pokud některá novela stavebního zákona zasáhne do tohoto systému tím, že přesune určité požadavky z jedné fáze povolovacího procesu do jiné nebo dokonce určitou fázi povolování stavby zcela vypustí, pak jejím uplatněním na řízení běžící podle dosavadních předpisů by snadno mohl být porušen veřejný zájem, protože by nebyla řádně vyhodnocena určitá otázka, která měla být podle dosavadní právní úpravy v běžícím řízení zkoumána, zatímco podle nové právní úpravy byla přesunuta do předchozí, již ukončené fáze povolování. Stejně tak se mohou v takovém případě ocitnout v ohrožení i práva účastníků řízení, a proto se jako zcela racionální jeví požadavek, aby se běžící řízení dokončila plně podle stavebního zákona ve stavu před novelizací. Ve vazbě na výše uvedené proto Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že neexistuje žádný důvod pro to, aby v řízení o odstranění stavby zahájeném podle stavebního zákona ve znění před novelou provedenou zákonem č. 350/2012 Sb., nemohl stavební úřad nařídit odstranění stavby proto, že postrádá stavební povolení vyžadované stavebním zákonem v tomtéž znění, tedy před novelou č. 350/2012 Sb., případně takovou stavbu dodatečně povolit. Takový přístup je nejenže v souladu s textem zákona, ale zajistí lépe ochranu veřejného zájmu a práv ostatních účastníků řízení, aniž by byl jakkoliv nepředvídatelný pro stavebníka. Zároveň tak bude zajištěno, že otázky, které se dříve ve stavební fázi povolovacího procesu řešily, nezůstanou stranou pozornosti stavebního úřadu a budou řádně projednány v odpovídajícím řízení (v tomto případě v řízení o dodatečném povolení stavby).

Po skončení posledním řízení o kasační stížnosti Ing. Miroslava Čermáka byl krajskému úřadu dne 12. 4. 2018 vrácen zapůjčený spisový materiál.

Již dne 16. 3. 2018, resp. 17. 3. 2018 ovšem odvolatelé prostřednictvím svého zmocněného zástupce vyzvali odvolací orgán, aby zanechal zbytečných průtahů; na tyto výzvy reagoval krajský úřad dne 27. 3. 2017 pod č.j.: KUJCK 43178/2018, č. spis: OREG/38742/2018/luam.

Poté, co krajský úřad provedl aktualizaci vymezeného okruhu účastníků řízení s přihlédnutím k aktuálnímu stavu vlastnických a jiných věcných práv k dotčeným pozemkům, oznámil dne 24. 4. 2018 pod č.j.: KUJCK 57110/2018, č. spis: ORWEG/50737/2018/luam, pokračování odvolacího řízení, resp. nové projednání shora zmíněných odvolání, účastníkům odvolacího řízení a současně je v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu vyrozuměl o tom, že má k dispozici veškeré podklady nezbytné pro rozhodnutí, se kterými mají možnost seznámit se ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení tohoto opatření s tím, že je rovněž vyzval, aby uplatnili své právo vyjádřit se k těmto podkladům. Dále je upozornil, že po uplynutí stanovené lhůty, bude v dané věci opakovaně rozhodnuto. Těto možnosti však žádný z účastníků řízení nevyužil.

Přes výše uvedené však dne 27. 4. 2018 odvolatelé prostřednictvím svého zmocněného zástupce opětovně upozorňovali krajský úřad na jeho „neodůvodněné průtahy a nezákonný postup“ s tím, že poukazovali na údajnou délku správního řízení v dané věci – 28 let, chybějící dokumentaci skutečného provedení stavby ve spise stavebního úřadu, neprokázaného vlastnictví předmětné stavby a probíhající soudní řízení.

Následně odvolací správní orgán přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s § 89 odst. 2 správního řádu a ve vazbě na výše uvedený právní názor vyslovený ve již zmíněných rozsudcích Nejvyššího správního soudu, přičemž dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí i samotný postup orgánu I. stupně vykazuje vady, které je nezbytné napravit. V souvislosti s tímto závěrem se přitom zabýval i otázkou, zda je možné tyto vady napravit cestou změny napadeného rozhodnutí, nicméně dospěl k závěru, že v daném případě to není možné, a proto přistoupil k jeho úplné negaci a vrácení celé záležitosti zpět orgánu I. stupně k novému projednání. Odvolací orgán by sice před zvolením tohoto způsobu vyřízení odvolání měl vždy zvažovat, zda z důvodů hospodárnosti či účelnosti nelze, aby sám řízení doplnil a pak o odvolání rozhodl některým z ostatních možných způsobů, avšak to je možno pouze za situace, nebude-

li takový postup na újmu práv účastníků řízení, řádného zjištění stavu věci, o němž nelze mít pochyby, a nebude-li přesunem podstatnější části nalézacího řízení před odvolacím orgánem porušena zásada dvojinstančnosti správního řízení, k čemuž by v daném případě zcela bezpochyby došlo.

Pokud jde o dikci výše uvedeného ustanovení, které stanoví rozsah, v němž odvolací správní orgán přezkoumává odvoláním napadené rozhodnutí a řízení, které vydání tohoto rozhodnutí předcházelo, lze uvést následující. V první řadě, že odvolací orgán může v řízení II. stupně přezkoumávat jen to, co bylo předmětem řízení v prvním stupni a dále pak, že v plném rozsahu je povinen přezkoumat soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy. Pokud jde o věcnou správnost napadeného rozhodnutí, pak činí tento přezkum pouze v rozsahu námitek uvedených v odvolání, nad jejich rámec pak jen tehdy, pokud to vyžaduje veřejný zájem, neboť je povinností správních orgánů, tj. i orgánu odvolacího, ve smyslu § 2 odst. 4 správního řádu dbát na to, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejnými zájmy chráněnými zvláštními předpisy. Při přezkoumávání řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, je dále pak odvolací orgán povinen respektovat hledisko procesní ekonomie, tj. nepřihlížet k takovým vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popř. na jeho věcnou správnost.

Pokud není v odvolání jednoznačně uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, resp. jeho výrokovou část, pak platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí.

Krajský úřad – Jihočeský kraj, odbor regionálního rozvoje, územního plánování a stavebního řádu, tedy přezkoumal napadené rozhodnutí a správní řízení, které jeho vydání předcházelo, ve smyslu právního názoru soudu je nutno konstatovat následující:

Co se týče pochybení, kterých se stavební úřad dopustil v svém předchozím projednání předmětné stavby a která mu byla odvolacím orgánem vytknuta v jeho rozhodnutí ze dne 21. 8. 2015, lze pak konstatovat, že pokud jde vlastní proces řízení, pak stavební úřad řádně aplikoval § 36 odst. 3 správního řádu, a vyvaroval se i pochybení, kterého se dopustil v popisu rozsahu vlastního předmětu řízení – stavby VTL plynovodu Nové Vráto - Jivno ve výčtu pozemků dotčených stavbou. Pokud jde o vypořádání návrhů a námitek účastníků řízení a vymezení okruhu účastníků řízení uvedených v části odůvodnění, pak i zde se řídil právním názorem odvolacího orgánu. Co se týče okruhu účastníků řízení, tak z předloženého spisového materiálu je zřejmé, že tento okruh i průběžně aktualizoval. Nicméně přesto nelze pominout, že pokud stavební úřad, jak v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, dospěl k závěru, že postavení účastníka řízení podle § 27 odst. 2 správního řádu náleží osobám mající vlastnická nebo jiná věcná práva k pozemkům, na kterých se odstraňovaná stavba nachází a dále které se nacházejí v jejím ochranném a bezpečnostním pásmu a ve vazbě na tento svůj závěr i jmenný výčet účastníků řízení stanovil, nebylo možné opomenout skutečnost, že u některých těchto pozemků je omezeno jejich vlastnické právo věcným břemenem chůze a jízdy, přičemž toto jiné věcné právo stavební úřad, pokud budeme vycházet ze jmenného výčtu účastníků řízení, pominul. Toto věcné břemeno vázne na pozemcích p. č. 3790/22, 3790/33 a 4223/1 v k. ú. Jivno, p. č. 169/12, 1008/11, 1017/7, 1017/17 a 1025/12 v k. ú. Rudolfov.

Důvodem, pro který bylo nutno napadené rozhodnutí I. stupně zrušit a věc vrátit k novému projednání však byla především vada, kterou správním orgánům vytknul Nejvyšší správní soud a kterou uvádíme výše. Ta spočívala ve skutečnosti, že stavební úřad sice ve správním řízení zahájeném dne 6. 12. 2012 z moci úřední ve věci odstranění výše uvedené stavby procesně postupoval podle zák. č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění účinném do 31. 12. 2017, a tedy respektoval čl. 2 přechodná ustanovení bod 14. zák. č. 350/2012 Sb. (novela stavebního zákona účinná od 1. 1. 2013), dle kterého řízení, které nebylo pravomocně skončeno přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních právních předpisů [výjimky uvedené pod písm. a) a b) tohoto bodu se na daný případ nevztahují], nicméně v oblasti hmotného práva dané novele retroaktivní účinnost přiznal, když přihlédl ke skutečnosti, že od 1. 1. 2013 již vedení přepravní nebo distribuční soustavy plynu a související technické objekty, včetně systémů řídicí, zabezpečovací, informační a telekomunikační techniky, s výjimkou budov nevyžadují stavební povolení ani ohlášení [viz § 103 odst. 1 písm. e) bod 6 stavebního zákona ve znění zák. č. 350/2012 Sb.] a v důsledku toho pak s přihlédnutím k rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 5 As 30/2011 – 93 ze dne 28. 7. 2011 nenařídil předmětnou stavbu odstranit. Dospěl totiž k závěru, že za dané situace projednávat odstranění stavby či její dodatečné povolení by bylo nevhodné, v rozporu s procesní ekonomikou řízení, když pro danou stavbu existují územní rozhodnutí o jejím umístění i kolaudační rozhodnutí, které jsou pro danou stavbu z hlediska právní úpravy platné v době rozhodování zcela postačující. Nejvyšší správní soud, jak je zřejmé z jeho výše uvedeného právního názoru se však s takovým závěrem, ke kterému následně dospěl i Krajský soud v Českých Budějovicích, když výsledek správního řízení označil za správný, neztotožnil. V souvislosti s tím v první řadě poukázal na to, že zák. č. 350/2012 Sb., kterým byl s účinností od

1. 1. 2013 novelizován stavební zákon stojí (až na 2 výslovně v zákoně uvedené výjimky) na zákazu jakékoliv (i nepravé) retroaktivity novelizované právní úpravy, přičemž základem jakéhokoliv výkladu časové účinnosti zákona musí být výslovně projevovaná vůle zákonodárce a dále pak přihlédl i k charakteru vlastních povolovacích procesů upravených stavebním zákonem (viz výše) s tím, že nelze opomenout ani to, že v řízeních podle stavebního zákona se řeší kolize řady protichůdných veřejných i soukromých zájmů, nejen práva samotného stavebníka (žadatele). Pokud tedy novela stavebního zákona zasáhne do tohoto systému tím, že přesune určité požadavky z jedné fáze povolovacího procesu do jiné nebo dokonce určitou fázi povolování stavby zcela vypustí, jako v daném případě, pak jejím uplatněním na řízení běžící podle dosavadních předpisů by snadno mohl být porušen nejen veřejný zájem, ale i práva účastníků řízení, protože by se mohlo stát, že některá otázka by v takovém případě vůbec nemusela být zkoumána a řádně posouzena. Na základě výše uvedeného tedy dospěl k závěru, že pro zajištění toho, aby otázky, které se dříve ve stavební fázi povolovacího procesu řešily, nezůstaly stranou pozornosti stavebního úřadu, bylo v daném případě nutno je projednat v odpovídajícím řízení, kterým je řízení o dodatečném povolení stavby a současně pak uvedl, že neshledal ani důvod pro to, aby v řízení zahájeném před účinností zák. č. 350/2013 Sb., nebylo v současné době možné předmětnou stavbu naříditi odstranit či dodatečně povolit.

Co se týče věcné správnosti napadeného rozhodnutí, pak správný řád účinný od 1. 1. 2006 omezil revizní princip odvolacího orgánu při přezkoumávání napadeného rozhodnutí pouze na rozsah námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy vyžaduje-li to veřejný zájem, který však v daném případě zjištěn nebyl.

Přes výše uvedené, a to zejména s přihlédnutím k výsledku odvolacího řízení byl okruh účastníků odvolacího řízení ponechán shodný, pouze byl aktualizován, a to jak před oznámením o pokračování v odvolacím řízení, tak i před vydáním tohoto rozhodnutí, a to z důvodu úmrtí dalšího účastníka řízení - Josefa Mlnářika, kterému náleželo užívací a požívací právo k pozemkům p. č. 3790/8 a 3790/17 v k. ú. Jivno). Jmenný výčet účastníků řízení je uveden v rozdělovníku tohoto rozhodnutí, včetně aktuálních adres jejich trvalého pobytu.

Vypořádání s návrhy a námitkami účastníka řízení p. R. Davidka, Ing. Miroslava Čermáka a p. Miloše Čermáka, zast. advokátem JUDr. J. Šírkem uvedených v jejich odvolání s tím, že pouze v bodě II. a IX., se obsah podaných odvolání odlišuje, neboť v těchto bodech je rekapitulován průběh „událostí“, a to ve vztahu ke konkrétní osobě odvolatele. K úplnosti podaných odvolání je pak nutno upozornit, že neobsahují bod IV.:

Pokud jde o body I. a II. jednotlivých odvolání, pak zde je pouze specifikováno podané odvolání a zrekapitulován průběh předchozích „událostí“ z pohledu jednotlivých odvolatelů. S ohledem na obsah bodu II. odvolání Ing. Miroslava Čermáka a p. Miloše Čermáka je zapotřebí k jejich konstatování, že nebyli stavebníkem, stavebním úřadem ani nikým jiným seznámeni, že probíhá ohledně pozemků, které vlastní územní, stavební či kolaudační řízení, uvést, stejně jako již v rozhodnutí odvolacího orgánu ze dne 21. 8. 2015, č.j. KUJCK 63543/2015/OREG, že kolaudace stavby VTL plynovodu proběhla v roce 1992, přičemž Ing. Miroslav Čermák získal tyto pozemky do svého vlastnictví na základě kupních smluv v roce 2012, resp. 2013, p. Miloš Čermák pak na základě darovací smlouvy v roce 2000.

V bodě III. všech odvolání je opakovaně namítáno, že forma výroku „*nenářízení odstranění stavby*“ nemá oporu v zákoně, když v ust. § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona přímo uvádí, že „*stavební úřad nařídí odstranění stavby prováděné nebo provedené bez rozhodnutí nebo opatření stavebního úřadu vyžadovaného tímto zákonem anebo v rozporu s ním, a stavba nebyla dodatečně povolena*“. K tomu odvolatelé dále uvádějí citát z odůvodnění rozsudku NSS č.j. 5 As 75/2010 – 79 ze dne 12. 5. 2011 ve věci „předmětného“ stavebního povolení, kde je konstatováno, že „*v tomto případě by měla být věc posuzována nikoli dle zákona č. 500/2004 Sb., ale dle zákona č. 71/1967 Sb., neboť rozhodnutí o stavebním povolení, nebylo-li doručeno všem účastníkům, nemohlo nabýt právní moci, řízení tedy nelze považovat za skončené (viz. § 179 zák. č. 500/2004 Sb.)*“ Nejvyšší správní soud tedy dovodil, že předmětné stavební povolení nenabývalo právní moci. Ani jediné dochované vyhotovení tohoto povolení ve spisu pak nebylo opatřeno doložkou právní moci. Předmětná stavba proto nebyla nikdy řádně povolena a z toho důvodu stavební úřad zahájil řízení o jejím odstranění. Odvolávku stavebního úřadu na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 5 As 30/2011 – 93 ze dne 28. 7. 2011 pak odvolatelé považují za nepřipadnou, neboť se nejedná o záležitost skutkově shodnou. Rovněž pak v této námitce uvádějí odvolatelé i citaci § 88 odst. 1 písm. b) zák. č. 50/1976 Sb., (stavební zákon účinný do 31. 12. 2005) a § 66 odst. 2 správního řádu.

Co se týče této námitky, pak ve vazbě na právní názor Nejvyššího správního soudu, který dospěl k závěru, že v daném případě je jakákoliv (i nepravá) retroaktivita zák. č. 350/2012 Sb., kterým byl s účinností od 1. 1. 2013 novelizován stavební zákon, nepřipustná, je nutno připustit, že v takovém případě skutečně nelze předmětnou stavbu „nenaříditi odstranit“ a výsledkem řízení podle § 129 stavebního zákona může být jen nařízení jejího odstranění či dodatečná legalizace. Nicméně za situace, kdy stavební úřad v oblasti hmotného práva dané novele retroaktivní účinnost chybně přiznal, odkaz na výše zmíněný rozsudek Nejvyššího správního soudu nebyl nepřijatelný, neboť důvodem, pro který lze řízení o odstranění stavby ukončit rozhodnutím, kterým se stavba nenaříditi odstranit, není pouze „dodatečné zjištění, že stavba byla řádně povolena“, jak se domnívají odvolatelé.

Odkaz na rozsudek Nejvyššího správního soudu NSS č.j. 5 As 75/2010 – 79 ze dne 12. 5. 2011 pak není na místě, neboť se vztahuje k již pravomocně ukončenému stavebnímu řízení pro předmětnou stavbu. A pokud jde o zmínku § 179 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, tj. přechodného ustanovení správního řádu, pak tu lze považovat za zcela nepatřičnou, neboť toto ustanovení řeší použití předchozí obecné právní úpravy, tj. správního řádu (zák. č. 71/1967 Sb.) ve správních řízeních zahájených před 1. 1. 2006, kdy nabyl účinnosti zák. č. 500/2004 Sb., a nikoliv speciálních právních předpisů, jakým je stavební zákon.

Ani citovaná právní úprava řízení o odstranění stavby účinná do 31. 12. 2006 se pak na daný případ nevztahuje [ostatně v úvodu této námitky sami odvolatelé argumentují zněním § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona, jež nabyl účinnosti od 1. 1. 2007. Vlastní stavební řízení sice bylo vedeno podle zák. č. 50/1976 Sb., v tehdy platném znění, avšak poté, co bylo stavební povolení v odvolacím řízení zrušeno podle této právní úpravy dokončeno, resp. zastaveno podle shora zmíněného ustanovení § 88 odst. 2 zák. č. 50/1976 Sb., o územní plánování a stavebním řádu, ve znění účinném do 31. 12. 2006. Teprve následně pak bylo zahájeno řízení o nařízení odstranění stavby. Řízení o nařízení odstranění stavby je zcela samostatným řízením zahájeným z moci úřední a nelze je spojovat s původním stavebním řízením zahájeným na základě žádosti v roce 1991. K jeho zahájení přitom došlo až v roce 2012, tj. již za platnosti nové právní úpravy, a sice zák. č. 183/2006 Sb., který nabyl účinnosti k 1. 1. 2007. To znamená, že jeho přechodné ust. § 190 není možno na daný případ aplikovat (týká se pouze řízení zahájených před 1. 1. 2007), a tudíž předmětnou stavbu sice bylo nutno projednat v řízení o nařízení odstranění stavby (tento institut je upraven i v právní úpravě účinné po 1. 1. 2007), nicméně bylo nutno postupovat podle platné právní úpravy a nikoliv podle právní úpravy předchozí.

Ustanovení § 66 odst. 2 správního řádu pak upravuje zastavení řízení zahájeného z moci úřední, nicméně v daném případě k žádnému zastavení takového řízení nedošlo.

V bodě V. všech odvolání je namítán nezákonný závěr stavebního úřadu, že vlastník stavby není povinen prokazovat právo stavby. Odvolací orgán k této námitce setrvává na názoru, že zmíněný závěr ohledně posouzení předmětné stavby správními orgány žádným způsobem nesouvisí s otázkou, zda se jedná o stavbu oprávněnou či neoprávněnou. Pojem neoprávněná stavba vychází z občanského práva, proto je třeba prostředky nápravy hledat v občanském zákoníku. Neoprávněná stavba je stavba zřízená na cizím pozemku, aniž by měl stavebník z hlediska občanského práva oprávnění stavbu na cizím pozemku postavit. Zda jde o neoprávněnou stavbu, a pokud ano, jak v takovém případě uspořádat poměry mezi vlastníkem pozemku a vlastníkem stavby, však řeší soud. Žalovat na uspořádání vlastnických poměrů přitom může jak vlastník pozemku, tak vlastník neoprávněné stavby. Existence tohoto práva je však pro řízení o odstranění stavby zahájené z moci úřední bezpředmětná; vlastník stavby je toto právo povinen prokázat pouze v řízení o žádosti o dodatečné povolení stavby, které však není předmětem tohoto přezkumu odvolacího orgánu.

V bodě VI. všech odvolání je namítáno, že stavební úřad opakovaně užil argument „...s přihlédnutím k zákonu č. 350/2012 Sb.“ Tím se snažil odůvodnit, že jeho rozhodnutí je nejen zcela v rozporu se zákonem, předpisy vyšší právní síly, ale i s „ust. Čl. XVIII z. č. 350/2012 Sb.“, dle kterého se řízení zahájena přede dnem účinnosti tohoto zákona dokončí dle dosavadních předpisů“. K tomu odvolací orgán konstatuje, že pokud jde o přechodné ustanovení zák. č. 350/2012 Sb., Čl. II, bod 14, pak toto ustanovení bylo orgánem I. stupně z hlediska procesu plně respektováno a řízení zahájené v roce 2012 bylo dokončeno podle předchozí právní úpravy, tj. podle zákona č. 183/2006 Sb., ve znění účinném do 31. 12. 2012. Ostatně zmiňovaný odkaz použil v daném případě stavební úřad pouze při posouzení stavby z hlediska hmotného práva. Nicméně ani toto použití nebylo na místě, jak vyplývá ze závěru Nejvyššího správního soudu, a proto také ve vazbě na jeho právní názor krajský úřad napadené rozhodnutí I. stupně zrušil s tím, že povinností stavebního úřadu bude opakovaně věc v řízení podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona projednat. Tuto námitku proto shledal odvolací orgán za oprávněnou.

V bodě **VII.** všech odvolání je namítáno nesprávné používání argumentů ze zrušeného rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích, aniž by byl citován důvod jeho nezákonnosti, a to nesprávné posouzení otázky nabytí právní moci stavebního povolení a na něj navázaný nesprávný závěr o vzniku zákonného věcného břemene. Odvolací orgán v této věci však nadále trvá na skutečnosti, že námitky týkající se problematiky vzniku věcného břemene v době stavby plynovodu s předmětem přezkumu nesouvisí, resp. existence či neexistence tohoto věcného břemene je, jak bylo uvedeno výše, v řízení o odstranění stavby nepodstatná. Doklady prokazující vlastnické právo, právo založené smlouvou provést stavbu nebo právo odpovídající věcnému břemenu k pozemku jsou v případě tzv. černé stavby nezbytnými podklady pro rozhodnutí pouze v řízení o žádosti o dodatečné povolení stavby a nikoliv v řízení o nařízení jejího odstranění zahájeného z moci úřední.

V bodě **VIII.** všech odvolání je uváděno, že odvolatelé trvají na dříve uplatněných námitkách týkajících se nesprávného vymezení okruhu účastníků řízení – osoby vlastníka plynovodu. Odvolací orgán k této námitce opakovaně uvádí, že jako s vlastníkem stavby bylo jednáno se společností E.ON Distribuce a.s., když předložený spisový materiál neobsahuje žádný doklad zpochybňující osobu vlastníka stavby, se kterým je správní řízení vedeno. Naopak písemnosti, které jsou součástí spisu jeho vlastnictví VTL plynovodu nasvědčují. Ze strany společnosti E.ON Distribuce a.s., popř. jejího zmocněného zástupce, pak v rámci řízení nebyla v tomto směru uplatněna žádná námitka a nebyl předložen žádný doklad, který by její vlastnictví zpochybnil. Relevantním zpochybněním pak není ani tvrzení odvolatelů, že souhlasné prohlášení ve věci předmětného plynovodu ničeho neprokazuje, opírá se o nepravdivé údaje a padělek faktury.

K určení vlastníka plynovodu se dále opakovaně dodává, že předmětná stavba není předmětem zápisu do katastru nemovitostí, tudíž v tomto veřejném seznamu nemůže být zapsána ani společnost E. ON Distribuce a.s. jako její vlastník. Ani věcná břemena vzniklá ze zákona se nezapisovala do pozemkové knihy, a běžně se nezapisovala ani následně do katastru nemovitostí, byť možnost zápisu formou záznamu existovala (§ 7 zákona č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, ve znění účinném do 1. 1. 2014). Dle v současné době účinné právní úpravy je pak sice provozovatel, respektive výrobce, povinen zajistit promítnutí existujícího věcného břemene podle § 24 odst. 4, § 25 odst. 5, § 57 odst. 2, § 58 odst. 2, § 59 odst. 2, § 60 odst. 2 a § 76 odst. 7 u energetických sítí a zařízení daných do provozu před nabytím účinnosti zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon) do katastru nemovitostí do konce roku 2017 (viz jeho § 98 odst. 13), avšak novelou tohoto zákona – zákonem č. 131/2015 Sb., účinného od 1. 1. 2016, bylo toto ustanovení (tj. i tato povinnost), zrušeno. Nicméně tato problematika je z hlediska vlastnictví předmětné stavby nepodstatná.

V bodě **IX.** všech odvolání odvolatelé poukazují na své výrazné poškození, když vlastník stavby užívá pozemky již více jak dvacet let bezplatně a omezuje je v jejich vlastnických právech. Pan Davídek pak upozorňuje i na zmařený prodej pozemku a v důsledku toho i ztrátu své investice. Dále i v důsledku nesplněných příslibů společnosti E.ON o zřízení věcného břemene za úplaty a hospodářské krize vedoucí k jeho nedobré sociální situaci, považuje p. Davídek napadené rozhodnutí za zásah do jeho základních lidských práv s tím, že podryvá i jeho důvěru v nestrannost správních orgánů. Nicméně ani tato námitka nesouvisí s vlastním předmětem přezkumu, ale týká se problematiky občanského práva, resp. případné náhrady škody (z podaných odvolání je přitom zřejmé, že žalobu ve smyslu zákona č. 82/1998 Sb. ve znění pozdějších předpisů, odvolatelé u soudu podali), tudíž není ani na odvolacím orgánu se s touto námitkou zabývat. Námitku případné podjatosti ve smyslu § 14 správního řádu je pak zapotřebí uplatnit bezodkladně v rámci správního řízení, a to proti konkrétní úřední osobě.

V bodě **X.** všech odvolání je de facto odvolateli uvedeno pouze shrnutí jejich předchozích námitek s odkazem na výčet konkrétních ustanovení obecných i speciálních právních předpisů, které byly dle jejich názoru napadeným rozhodnutím porušeny, a to zejména proto, že stavební úřad nepostupoval v řízení a při hodnocení důkazů v souladu se zákonem, zjištěný skutkový stav (především v otázce vlastnictví plynovodu, nabytí právní moci stavebního povolení a věcného břemene) je v rozporu s důkazy, resp. v nich nemá oporu, neboť ze strany správních orgánů bylo jednáno s osobou, která tzv. hlavním účastníkem není, v řízení bylo postupováno podle nepřislušné právní úpravy, byla ignorována právní úprava nabývání vlastnictví a zákonného věcného břemene, došlo k průtahům v řízení a byla porušena procesní práva odvolatelů i práva na ochranu jejich vlastnických práv. Na základě výše uvedeného vypořádání předchozích námitek, je zřejmé, že s touto „souhrnnou námitkou“ lze souhlasit pouze částečně, a to pokud jde o určité průtahy v řízení, přihlídnutí k novele stavebního zákona účinné od 1. 1. 2013 při posuzování předmětné stavby, tj. nepatřičného přiznání její retroaktivní účinnosti v oblasti hmotného práva (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu) i v daném případě poněkud nepřislušná

citace rozsudku Nejvyššího soudu č.j. 22 Cdo 1819/99 ze dne 8. 2. 2001, neboť ten se týká případu zrušení pravomocného stavebního povolení. Nicméně tento odkaz na rozhodnutí ve věci samé neměl žádný vliv. Co se týče však citovaných ustanovení stavebního zákona [§ 58 odst. 2 a § 88 odst. 1 písm. b) zák. č. 50/1976 Sb., ve znění účinném do 31. 12. 2006 i s ohledem na uváděné ust. § 190 stavebního zákona] je nutno, jak vyplývá z výše uvedeného, námitky odmítnout. Stejně tak je nutno s ohledem na výše uvedené odmítnout namítané porušení odvolateli uváděných ustanovení Ústavy ČR, Listiny základních práv a svobod, jako nelze souhlasit s porušením dodatkového protokolu Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod ve znění protokolů č. 3, 5 a 8.

S ohledem na výše uvedené pak bylo vyhověno návrhu dle bodu **XI.** podaných odvolání, když odvolatelé požadovali zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení celé věci orgánu I. stupně, přičemž součástí tohoto rozhodnutí je i právní názor, kterým je orgán I. stupně v rámci nového projednání dané záležitosti vázán. Co se týče výsledku řízení, pak ten za současného stavu řízení nelze předjímat.

Pokud jde o shora zmíněná podání odvolatelů ze dne 27. 4. 2018, pak vedle, za dané situace zcela nadbytečné výzvy „k zanechání neodůvodněných průtahů“, konstatování údajné délky správního řízení a připomínky ohledně sporu o náhradu škody probíhající u Obvodního soudu pro Prahu 1, namítají pouze absenci „schválené projektové dokumentace skutečného provedení stavby“ (bod 2. a 3.) ve spise stavebního úřadu. Nicméně i tuto námitku lze odmítnout. Dokumentace skutečného provedení stavby nebyla totiž nezbytným podkladem pro přezkoumávané rozhodnutí a její uchování, popř. pořízení se řídí v současnosti § 125 zák. č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů a s institutem řízení o odstranění stavby nikterak nespojuje.

Správní orgán I. stupně je při novém projednání věci vázán tímto právním názorem odvolacího správního orgánu:

Poté, co rozhodnutí odvolacího orgánu nabude právní moci, bude muset správní orgán I. stupně celou záležitost opakovaně projednat a rozhodnout ve věci s tím, že je nezbytné, aby se vyvaroval pochybení výše uvedených.

Vedle řádného vymezení a případné další aktualizace okruhu účastníků řízení, bude v rámci nového projednání nezbytné v řízení zahájeném dne 6. 12. 2012 postupovat podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona, jehož výsledkem může být pouze nařízení odstranění stavby nebo její dodatečné povolení. Nicméně pokud jde o dodatečnou legalizaci stavby, je tato možná pouze za splnění zákonných podmínek, tj. pokud její vlastník prokáže, že není umístěna v rozporu se záměry územního plánování, zejména územně plánovací dokumentací a s územním opatřením o stavební uzávěře nebo s územním opatřením o asanaci území, není provedena na pozemku, kde to zvláštní právní předpis zakazuje nebo omezuje, a není v rozporu s obecnými požadavky na výstavbu nebo s veřejným zájmem chráněným zvláštním právním předpisem. A současně jestliže vlastník požádá o její dodatečné povolení, přičemž předloží podklady ve stejném rozsahu jako k žádosti o stavební povolení. V takovém případě bude povinností stavebního úřadu dle § 129 odst. 3 stavebního zákona povinen stavební úřad přerušit řízení o odstranění stavby a vést řízení o podané žádosti, přičemž v tomto řízení postupovat podle § 111 až 115 stavebního zákona. Pokud výsledkem tohoto návrhového řízení bude dodatečné povolení stavby, pak řízení o odstranění stavby následně zastaví; jestliže jeho výsledkem bude zamítnutí podané žádosti o její dodatečnou legalizaci, pak následně bude v řízení o odstranění stavby pokračovat a vydá rozhodnutí, kterým nařídí předmětnou stavbu odstranit. Přitom pokud jde o „povinnost“ stavebního úřadu poučít v rámci řízení zahájeného z moci úřední vlastníka stavby o tom, že může požádat o její dodatečné povolení, ta ze stavebního zákona nevyplývá (tato poučovací povinnost je upravena až v jeho novele účinné od 1. 1. 2013) a tuto povinnost pak nelze dovozovat ani z § 4 správního řádu. Pouze tehdy, pokud by účastník řízení – vlastník stavby učinil náznak žádosti o dodatečné povolení stavby, resp. rozpoznatelným způsobem vyjádřil vůli požádat o dodatečné povolení stavby a jestliže současně by z jeho počínání vyplynulo, že bez přiměřeného poučení není schopen zformulovat žádost se všemi náležitostmi, je stavební úřad povinen poskytnout žadateli poučení o náležitostech řádné žádosti (viz rozsudek NSS 1 As 51/2010 – 214 ze dne 13. 10. 2010, www.nssoud.cz).

Vzhledem k výše uvedenému bylo rozhodnuto, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno.

Poučení účastníků:

Proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu se podle § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat. Rozhodnutí odvolacího správního orgánu je v právní moci, jestliže bylo oznámeno všem odvolatelům a účastníkům uvedeným v § 27 odst. 1 správního řádu.

Ing. Luboš Průcha

vedoucí odboru regionálního rozvoje, územního plánování a stavebního řádu

Na vědomí:

Magistrát města České Budějovice, Stavební úřad, nám. Přemysla Otakara II. 1/1, 370 92 České Budějovice

Toto rozhodnutí musí být vyvěšeno nejméně po dobu 15 dnů na úřední desce (Krajského úřadu Jihočeského kraje, Magistrátu města České Budějovice, Městského úřadu Rudolfov, Obecního úřadu Vrát, Obecního úřadu Hůry, Obecního úřadu Adamov, Obecního úřadu Jivno) a dále zveřejněno způsobem umožňujícím dálkový přístup.

Vyvěšeno dne.....

Sejmuto dne

Doručí se jednotlivě :

E.ON Česká republika, s.r.o., České Budějovice 7, F. A. Gerstnera 2151/6, 370 49 České Budějovice (zmocněný zástupce účastníka řízení dle § 27 odst. 1 správního řádu E.ON Distribuce, a. s., F. A. Gerstnera 2151/6, České Budějovice 7, 370 49 České Budějovice)

Krajský úřad Jihočeského kraje k vyvěšení a podání zprávy OREG KÚ Jihočeského kraje o datu vyvěšení a sejmutí oznámení

Magistrát města České Budějovice, nám. Přemysla Otakara II. č. 1,2, 370 02 České Budějovice k vyvěšení a podání zprávy OREG KÚ Jihočeského kraje o datu vyvěšení a sejmutí oznámení (navrácení vyhlášky s vyznačeným datem vyvěšení a sejmutí)

Městský úřad Rudolfov, Hornická 11/1, 373 71 Rudolfov k vyvěšení a podání zprávy OREG KÚ Jihočeského kraje o datu vyvěšení a sejmutí oznámení (navrácení vyhlášky s vyznačeným datem vyvěšení a sejmutí)

Obecní úřad Adamov, V Chalupách 47, Adamov, 373 71 Rudolfov k vyvěšení a podání zprávy OREG KÚ Jihočeského kraje o datu vyvěšení a sejmutí oznámení (navrácení vyhlášky s vyznačeným datem vyvěšení a sejmutí)

Obecní úřad Hůry, Na Sadech 155, Hůry, 373 71 Rudolfov k vyvěšení a podání zprávy OREG KÚ Jihočeského kraje o datu vyvěšení a sejmutí oznámení (navrácení vyhlášky s vyznačeným datem vyvěšení a sejmutí)

Obecní úřad Vráto, Vráto 20, 370 01 České Budějovice k vyvěšení a podání zprávy OREG KÚ Jihočeského kraje o datu vyvěšení a sejmutí oznámení (navrácení vyhlášky s vyznačeným datem vyvěšení a sejmutí)

Obecní úřad Jivno, Jivno 34, 373 71 Rudolfov k vyvěšení a podání zprávy OREG KÚ Jihočeského kraje o datu vyvěšení a sejmutí oznámení (navrácení vyhlášky s vyznačeným datem vyvěšení a sejmutí)

Veřejnou vyhláškou :

Účastníkům řízení o nařízení odstranění stavby ve vazbě na § 144 odst.6 správního řádu

JUDr. Josef Šírek, advokát, Dr.Bureše 1185/1, České Budějovice 2, 370 05 České Budějovice 5
(zmocněný zástupce účastníků řízení Romana Davidka, Košická 1319, 356 01 Sokolov, Miloš Čermáka, nám. Svornosti 1, Vnitřní Město, 381 01 Český Krumlov 1, a Ing. Miroslava Čermáka, Plečnikova 918, 149 00 Praha 4 – Šeberov)

Věra Bauerová, K. Vinařického 469/6, České Budějovice 5, 370 06 České Budějovice 6

Ing. Milan Bayerl, Jiráskova 2200/71, 586 01 Jihlava 1

Mgr. Pavel Bayerl, Čéčova 733/33, České Budějovice 3, 370 04 České Budějovice 4

Jana Beranová, Vráto 64, 370 01 České Budějovice 1

Ing. Radek Bumba, Slunečná 254, Šindlový Dvory – Litvínovice, 370 01 České Budějovice 1

Ing. Zdeněk Čermák, Třeboňská 16/22, 373 71 Rudolfov

Ivana Černá, Adamovská 331/17, 373 71 Rudolfov

Miloslav Černý, Adamovská 331/17, 373 71 Rudolfov

Ing. Radek Černý, Kyjevská 97/48, České Budějovice 2, 370 05 České Budějovice 5

Pavla Činčurová, Luční 771/21, 373 71 Rudolfov

Ing. Pavel Čurda, Jablonského 585, Třeboň II, 379 01 Třeboň

Marie Drayerová, J. Opletala 899/25, České Budějovice 2, 370 05 České Budějovice 5

Anna Duchoňová, Ant. Barcala 1369/32, České Budějovice 2, 370 05 České Budějovice 5

Anna Faixová, Tatranská 1234/6, 040 01 Košice, Slovensko

Radomír Filip, Krčínova 1101/26, České Budějovice 2, 370 11 České Budějovice 11

Petr Filip, U Trojice 799/33, České Budějovice 3, 370 04 České Budějovice 4

Jan Foist, Vráto 68, 370 01 České Budějovice 1

Karel Freylach, Brloh 17/28, 382 06 Brloh

František Graman, Na Rybníčku 534/12, 373 71 Rudolfov

Ing. František Gregor, Lessnerova 270, 109 00 Praha 10 - Petrovice

Jan Gregor, Písecká 1050/2, České Budějovice 2, 370 11 České Budějovice 11

JUDr. Marie Gregorová, Rembrandtova 2191/16, 100 00 Praha 10 - Strašnice

Ing. Jiří Hajný, Třeboňská 544/34, 373 71 Rudolfov

Zdeněk Hajný, Třeboňská 545/35, 373 71 Rudolfov

Jaroslav Hanus, V oblouku 130, Adamov, 373 71 Rudolfov

Jakub Hanzal, Dobrovodská 616/68, České Budějovice 5, 370 06 České Budějovice

František Havlíček, Dlouhá 46/17, 373 71 Rudolfov

Luděk Havlíček, Dlouhá 46/17, 373 71 Rudolfov

Jiří Heller, Vráto 16, 370 01 České Budějovice 1

Marie Hellerová, Vráto 16, 370 01 České Budějovice 1

Jan Hlaváč, Rudolfovska tř. 301/115, Budějovice 4, 370 01 České Budějovice 1

Zdeněk Holub, Val 8, 391 81 Veselí nad Lužnicí

Jiří Hranáč, Dolní Dvořiště 215, 382 72 Dolní Dvořiště

Renata Hranáčová, Dolní Dvořiště 215, 382 72 Dolní Dvořiště

Stanislav Hron, Polní 746/11, 373 71 Rudolfov

Bohumil Hruška, Jana Štursy 2407/35, České Budějovice 3, 370 10 České Budějovice 10

Viktorie Chmelová, Zastávka-U Lesa 159, Vrábče 370 01 České Budějovice 1

Pavel Jakeš, Třeboňská 622/36b, 373 71 Rudolfov

Růžena Janáková, Větrná 37, Adamov, 373 71 Rudolfov

Ivana Jankuliaková, Palackého 385, 378 10 České Velenice

Jaroslava Jedličková, Komenského 1469, 258 01 Vlašim

Miloslav Jindra, Hůrky 113, 373 72 Lišov u Českých Budějovic

Ing. Jana Jindřichová, Hodonínská 977/29, Severní Předměstí 323 00 Plzeň

Jana Jodlová, Průběžná 94, Hůry, 373 71 Rudolfov

Karel Jungmann, Jivno 174, 373 71 Rudolfov

Radka Jungmannová, V. Volfa 1358/16, České Budějovice 2, 370 05 České Budějovice

Ing. Jan Kačerovský, Souběžná 799, Třeboň II, 379 01 Třeboň

Jitka Kleštincová, Pekárenská 1025/17, České Budějovice 3, 370 04 České Budějovice 4
Mgr. Jitka Klikarová, Mládežnická 836/1, Rybáře, 360 05 Karlovy Vary
Mgr. František Kocman, Otakarova 1760/22, České Budějovice 3, 370 01 České Budějovice 1
Mgr. Jiří Kocman, Havanská 2825/6, 390 05 Tábor 5
Ing. Richard Kocman, Vitín 90, 373 63 Ševětín
Vladimír Kocman, Rudolfovska tř. 1995/9, České Budějovice 3, 370 01 České Budějovice 1
Milena Kolmanová, Erbenova 270, 258 01 Vlašim
Ing. Jindřich Koranda, Martina Stáhalíka 721/26, 373 71 Rudolfov
Zdeňka Korandová, Martina Stáhalíka 721/26, 373 71 Rudolfov
Ing. Pavel Kordík, Třeboňská 195/49, 373 71 Rudolfov
Ing. Věra Kosiková, A. Kříže 569/31, České Budějovice 5, 370 06 České Budějovice 6
Denisa Kotásková, M. Horákové, 1365/4, České Budějovice 2, 370 05 České Budějovice 5
Monika Koutníková, Kodetka Okružní 71, Hlincová Hora, 373 71 Rudolfov
Ing. arch. Stanislav Kovář, CSc, Polní 692/9, 373 71 Rudolfov
Mgr. Irena Kovářová, BcT, Polní 692/9, 373 71 Rudolfov
Ivana Krýdlová, V oblouku 95, Adamov, 373 71 Rudolfov
Ing. Lenka Křížová, Vráto 54, 370 01 České Budějovice 1
František Kubů, Větrná 115, Adamov, 373 71 Rudolfov
Rudolf Kvapil, Vráto 52, 370 01 České Budějovice 1
Dagmar Lokapaurová, Poštovní 23/1, 373 71 Rudolfov
Ing. Jana Macůrková, Špic 51, 357 03 Svatava
Věra Majerová, Resslerova 1578/19, České Budějovice 3, 370 04 České Budějovice 4
Jan Mareš, Emy Destinové 936/19, České Budějovice 2, 370 05 České Budějovice 5
Miroslav Matásek, VI. Rady 980/21, České Budějovice 6, 370 08 České Budějovice 8
Radek Matásek, Chodeč 6, 382 32 Velešín
Jiří Mauer, Na Rybníčku 535/10, 373 71 Rudolfov
Radovan Michek, Vidovská 165, Roudné, 370 07 České Budějovice 7
Ing. Luděk Mlnařík, Jivno 127, 373 71 Rudolfov
Anna Mlnaříková, Hlinecká 2072/11, České Budějovice 5, 370 06 České Budějovice 6
Jan Mojha, Na přesypu 994/24, 182 00 Praha 9 - Kobylisy
Marcela Mrázková, Jižní 2398/75, České Budějovice 3, 370 10 České Budějovice 10
Mgr. Radomír Mužík, Ant. Barcala 1367/28, České Budějovice 2, 370 05 České Budějovice 5
Ing. Silvie Mužíková, Ant. Barcala 1367/28, České Budějovice 2, 370 05 České Budějovice 5
Petr Novák, Na Zahradách 498, 373 11 Ledenice
Zdeněk Novák, Poštovní 20/3, 373 71 Rudolfov
Bohuslava Novotná, K Rokli 494, Vimperk II., 385 01 Vimperk
Marcela Novotná, Třebotovice 2492, České Budějovice 5, 370 06 České Budějovice 6
Pavla Novotná, Na rybníčku 659/16, 373 71 Rudolfov
Mgr. Jiří Novotný, Třebotovice 2492, České Budějovice 5, 370 06 České Budějovice 6
Ivana Paďourková, Na rybníčku 694/17, 373 71 Rudolfov
Hana Peterková, Na Vyhliďce 1414/15, 373 16 Dobrá Voda u Českých Budějovic
Ing. arch. Dagmar Polcarová, Trnková 1656/9, České Budějovice 2, 370 05 České Budějovice
Milan Procházka, Luční 686/9, 373 71 Rudolfov
Růžena Quittová, J. Bendy 1325/3, České Budějovice 2, 370 05 České Budějovice 5
Josef Sekyra, Na spojce 580/7, 373 71 Rudolfov
Dana Shonová, Markupova 2707/12, 193 00 Praha 9 – Horní Počernice
Václav Schuster, Dělnická 14, Adamov, 373 71 Rudolfov
Jiřina Schytilová, V. Nezvala 754/3, České Budějovice 5, 370 06 České Budějovice 6
Martina Stachová, Křejského 1531/6, 149 00 Praha 4 - Chodov
Božena Suchánková, Třeboňská 541/28, 373 71 Rudolfov
Dagmar Sváčková, Na Spojce 411/1, 373 71 Rudolfov
Ing. Jaroslav Svoboda, Sídliště 659, Třeboň II, 379 01 Třeboň
Hana Svobodová, Sídliště 659, Třeboň II, 379 01 Třeboň
Věra Svobodová, Čechova 647/50, České Budějovice 3, 370 04 České Budějovice 4
Ing. Dagmar Šlusarčíková, Riegrova 2645/20, České Budějovice 3, 370 01 České Budějovice 1
Ing. Vladimír Šnejd, Luční 720/11, 373 71 Rudolfov
Ing. arch. Ludmila Šnejdová, Luční 720/11, 373 71 Rudolfov
Marta Špilauerová, U Kláštera 2, 588 65 Nová Říše
Miroslav Štěch, Lipová 279/21, 373 71 Rudolfov
Stanislav Štindl, Jivno 36, 373 71 Rudolfov
Jindřich Uhl, Za Nádražím 207, Nádražní Předměstí, 381 01 Český Krumlov

Josef Urban, J. A. Komenského 208, 373 63 Ševětín
Mgr. Ing. Tomáš Urban, Jivno 100, 370 71 Rudolfov
Hana Vačkářová, Za Cihelnou 980/9, 373 72 Lišov u Českých Budějovic
Bohumil Valenta, Vráto 51, 370 01 České Budějovice 1
Jaroslav Vávra, Jivno 1, 373 71 Rudolfov
David Vondrášek, Zlatá 121, 250 83 Škvorec
Pavel Vondrášek, Nádražní 2090, Budějovické Předměstí, 397 01 Písek 1
Hana Voráčková, Třeboňská 165/50, 373 71 Rudolfov
Dana Votočková, Dlouhá 1052/21, České Budějovice 2, 370 11 České Budějovice
František Votruba, Jivno 30, 373 71 Rudolfov
Marta Votrubová, Jivno 30, 373 71 Rudolfov
Drahomíra Wenzlová, Hlinecká 1558/5, České Budějovice 5, 370 06 České Budějovice 6
Karel Zeman, Libnič 119, 373 71 Rudolfov
Stanislav Zeman, K. Štěcha 1229/7, České Budějovice 2, 370 05 České Budějovice 5
Václav Zeman, J. Bendy 1349/9, České Budějovice 2, 370 05 České Budějovice 5
Jana Zemanová, Libnič 119, 373 71 Rudolfov
Mgr. Jana Zemanová, Lipová 65/41, 373 71 Rudolfov
Město Rudolfov, Hornická 11/1, 373 71 Rudolfov
Obec Adamov, V Chalupách 47, Adamov, 373 71 Rudolfov
Obec Hůry, Na Sadech 155, Hůry, 373 71 Rudolfov
Obec Jivno, Jivno 34, 373 71 Jivno
Obec Vráto, Vráto 20, 370 01 České Budějovice 1
ASARKO s.r.o., Jivno 85, 373 71 Rudolfov
Česká spořitelna, a.s., Olbrachtova 1929/62, 140 00 Praha 4 - Krč
Česká telekomunikační infrastruktura, a.s., Olšanská 2681/6, 130 00 Praha 3 – Žižkov
E.ON Česká republika, s. r. o., F. A. Gerstnera 2151/6, České Budějovice 7, 370 01 České
Budějovice 1 (zmocněný zástupce E.ON Distribuce, a. s., F. A. Gerstnera 2151/6, České Budějovice 7,
370 49 České Budějovice)
Inkasní družstvo, Ještědská 110/67, 460 08 Liberec
Jihočeský vodárenský svaz, S. K. Neumana 292/19, České Budějovice 7, 370 01 České
Budějovice 1
Komerční banka, a.s., Na příkopě 969/33, 110 00 Praha 1 – Nové Město
Oberbank AG pobočka Česká republika, nám. Přemysla Otakara II. 6/3, České Budějovice 1,
370 01 České Budějovice 1
PARIX s.r.o., Hybernská 1613/38, 110 00 Praha 1 – Nové Město
Povodí Vltavy, státní podnik, závod Horní Vltava, Holečkova 106/8, 150 24 Praha 5 - Smíchov
Ředitelství silnic a dálnic ČR, Správa České Budějovice, Na Pankráci 546/56, 145 05 Praha 4 -
Nusle
Budějovice 1
Správa a údržba silnic Jihočeského kraje, Nemanická 2133/10, České Budějovice 3, 370 10 České
Budějovice 10
Státní pozemkový úřad, Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3 - Žižkov
ŠkoFIN s.r.o., Pekařská 635/6, 155 00 Praha 5 - Jinonice
T- Mobile Czech Republic a.s., Tomíčková 2144/1, 148 00 Praha 11 - Chodov
Finanční úřad pro Karlovarský kraj, Územní pracoviště v Sokolově, Růžové náměstí 1629, 356 01
Sokolov

Účastníci neznámého pobytu, kteří mají zástavní právo k pozemkům p. č. 309/4 a 310/13 v k. ú. Vráto, jímž je tímto rovněž doručováno veřejnou vyhláškou i ve smyslu doručení dle § 25 odst. 1 a 2 správního řádu:

Marie Pumpová, Vojtěch Mareš, Petr Mareš a Vojtěch Mareš

Na vědomí:

Magistrát města České Budějovice, stavební úřad, nám. Přemysla Otakara II. č. 1,2, 370 02 České Budějovice

Radka Bambulová, Žižkova 66/108, 373 72 Lišov

Jihočeský kraj – Krajský úřad, OHMS – odd. majetkové správy - zde